U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Brigity Chrastilové a JUDr. Bohuslava Hnízdila v právní věci **žalobkyně: T. T. H.**, zastoupena Mgr. Ladislavem Malečkem, advokátem, se sídlem Na Valech 525/12, Litoměřice, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, adresa pro doručování: Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky, poštovní schránka 21/OAM, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 5. 2003, č. j. OAM - 899/VL - 07 - K04 - 2003, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 23. 1. 2004, č. j. 14 Az 300/2003 - 29,

takto:

I. Řízení **se zastavuje**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Mgr. Ladislavu Malečkovi, advokátovi, se sídlem Na Valech 525/12, Litoměřice, **se přiznává** odměna za zastupování žalobkyně ve výši 1075 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

Shora uvedeným rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem byla zamítnuta žaloba žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 5. 2003, č. j. OAM - 899/VL - 07 - K04 - 2003, kterým bylo rozhodnuto, že se stěžovatelce neuděluje azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a že se na ni nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 tohoto zákona.

Kasační stížností se stěžovatelka domáhala zrušení uvedeného rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem.

Dne 10. 2. 2005 bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno zpětvzetí kasační stížnosti v plném rozsahu.

Podle § 37 odst. 4 ve spojení s § 120 s. ř. s. může navrhovatel vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl. Jelikož Nejvyšší správní soud ve věci dosud nerozhodl, řízení podle § 47 písm. a) s. ř. s. zastavil.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá při zastavení řízení žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Odměna zástupci stěžovatelky, který byl ustanoven stěžovatelce k její žádosti usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 10. 2. 2003, č. j. 14 Az 300/2003 - 38, byla stanovena za jeden úkon právní služby na základě § 9 odst. 3 písm. f) ve spojení s § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve výši 1000 Kč. Výše hotových výdajů byla stanovena podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu za jeden úkon právní služby ve výši 75 Kč.

Zástupce stěžovatelky předložil soudu přehled úkonů, které v této právní věci učinil, přičemž za úkony právní služby považuje převzetí věci a přípravu právního zastoupení a dále písemné sdělení soudu ze dne 9. 4. 2004. Toto písemné sdělení však pouze reaguje na poučení o složení senátu, který bude věc rozhodovat; nevyplývá z něho, že se tak stalo po poradě s klientem. Podání nebylo písemným podáním ve věci samé, nesplňuje tedy ani náležitosti úkonu právní služby podle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu. Soud proto za tento úkon odměnu nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. března 2005

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu